

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: A. F. O., zastoupený JUDr. Jaroslavem Hostinským, advokátem se sídlem Vinohradská 126, 130 00 Praha 3, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní příhrádka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2005, čj. OAM-3240/VL-07-04-R2-2004, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2006, čj. 32 Az 8/2006 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Odměna ustanoveného zástupce stěžovatele advokáta JUDr. Jaroslava Hostinského se určuje částkou 4800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 13. 11. 2006 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, jímž stěžovateli nebyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) udělen azyl a současně bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu. Krajský soud vycházel ze skutečnosti, že žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci pro posouzení udělení azylu žalobci a napadené rozhodnutí je v souladu se zákonem.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvody obsažené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Podáním ze dne 27. 12. 2006 doplnil, že namítá nezákonnost rozhodnutí spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem, neboť ačkoliv je formálně díky cestovnímu dokladu považován za občana N., nikdy tam nežil a nemá k této zemi žádný vztah. Narodil se v P., odkud uprchl, protože byl šikanován policií z důvodu příslušnosti k etniku, jež v P. působí občanskou válku. Dále považuje rozhodnutí správního orgánu za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť správní orgán po zrušujícím rozsudku učinil ohledně N. pouze formální a nekonkrétní zjištění a nezabýval se specifiky stěžovatelova případu.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. pak Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Přitom je třeba zdůraznit, že nepřípustnost kasačních důvodů, neuplatněných v řízení před krajským soudem, se vztahuje k důvodům a skutečnostem uplatněným v žalobě, resp. v jejím doplnění, ve lhůtě uvedené v ustanovení § 72 odst. 2 s. ř. s.

Stěžovatel v žalobě především parafrázoval některá ustanovení správního řádu a zákona o azylu, která měla být v řízení před žalovaným porušena. Co do skutkových důvodů, na jejichž základě tvrdil porušení zákona, odkázal na spisový materiál vztahující se k jeho žádosti o udělení azylu. Jediná konkrétní žalobní námitka je uvedena v bodě IV., kde žalobce uvádí, že v „zemi původu“ je pokládán za toho, kdo způsobil válku a konflikty, z čehož plyne pronásledování, kterému je vystaven a správní orgán dostatečně nezvážil jeho problémy a k rozhodnutí si neopatření potřebné doklady.

Porovnáním obsahu kasační stížnosti s obsahem žaloby Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody obsažené v kasační stížnosti se s důvody uvedenými v žalobě shodují pouze v tom, že nebyly dostatečně posouzeny problémy stěžovatele v P. Jak vyplývá z obsahu spisu, stěžovatel je státním příslušníkem N. Se zřetelem na skutečnosti tvrzené stěžovatelem by mohlo přicházet v úvahu udělení azylu z důvodů § 12 písm. b) zákona o azylu. Jak však dovodil již Krajský soud v Hradci Králové ve svém rozsudku ze dne 29. 4. 2005, čj. 30 Az 1/2005 - 21, kterým bylo zrušeno předchozí rozhodnutí žalovaného o neudělení azylu stěžovateli a jak bylo poukázáno i v napadeném rozsudku, je rozhodující posouzení situace v N., tedy v zemi, jejíž občanství stěžovatel má a nikoliv v P. Tento závěr odpovídá i stávající judikatuře (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2005, čj. 7 Azs 71/2005 - 61).¹

Institut přijatelnosti kasační stížnosti a výklad zákonného pojmu „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, byl předmětem rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

¹ Všechna zde uvedená rozhodnutí jsou publikována na www.nssoud.cz

Nejvyšší správní soud tak konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byl soudem pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto určil odměnu advokáta částkou 4200 Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., za dva úkony právní služby – převzetí zastupování a doplnění kasační stížnosti, a na náhradě hotových výdajů dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky 600 Kč, tedy celkem 4800 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu